Pirimpimpin

Malvela

Teño dentro do meu peito... Unha laranxa partida Para darlle o meu amor, O pirin pirimpimpin Para darlle a miña vida

Pirimpimpin pim pim pim Manolo vira pra ca, Maria vira pra aqui

Pirimpimpin pim pim pim Manolo vira pra ca, Maria vira pra aqui

De Portugal me mandaron, Tres peras nun ramaliño Quen me dera a mi savere O pirin pirimpimpin

Pirimpimpin pim pim pim Manolo vira pra ca, Maria vira pra aqui

Pirimpimpin pim pim pim Manolo vira pra ca, Maria vira pra aqui

Dolado do rio Dolado meu ben Dolado do rio O pirin pirimpimpin Teño a quen lle quero ben

Pirimpimpin pim pim pim Manolo vira pra ca, Maria vira pra aqui

Pirimpimpin pim pim pim pim Manolo vira pra ca, Maria vira pra aqui

O entrar en sanguiñeda Hay un lexo de letreiro Que sempre esta a dicir O pirin pirimpimpin Portugal meu compañeiro

Pirimpimpin pim pim pim Manolo vira pra ca, Maria vira pra aqui

Pirimpimpin pim pim pim Manolo vira pra ca, Maria vira pra aqui

Rebola o pai Rebola a nai Rebola a filla Eu como son da familia Tamen quero rebolar

Pirimpimpin pim pim pim Manolo vira pra ca, Maria vira pra aqui

Pirimpimpin pim pim pim Manolo vira pra ca, Maria vira pra aqui

Rebola o pai Rebola a nai Rebola a filla Eu como son da familia Tamén quero rebolar

Pirimpimpin pim pim pim Manolo vira pra ca, Maria vira pra aqui

Pirimpimpin pim pim pim Manolo vira pra ca, Maria vira pra aqui

Terra

Tanxugueiras

Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-ah Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-la Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la Ai-la-ra-la-la

Esta noite hai foliada, esta noite hai serán Agárdoche no terreiro, compañeiriña leal Compañeiriña leal, compañeiriña leal Esta noite hai foliada

Para cantar veño eu coa pandeireta na man Aturuxa canda min, que nos escoiten berrar Que nos escoiten berrar, que nos escoiten berrar (Coa pandeireta na man)

Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-ah Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la Non hai fronteiras

Canta ti, cantarei eu, co xeito das nosas nais Festexarémos a vida da xente que está a bailar Da xente que está a bailar, da xente que está a bailar (Co xeito das nosas mans)

Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-ah Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la Ez dago mugarik

Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-ah Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la No hi ha fronteres

Aí veñen, aí veñen, veñen pra quedar Esas bravas gorxas de fondo cantar De fondo cantar, de fondo cantar Aí veñen, aí veñen, veñen pra quedar

Veñen pra quedar, veñen pra quedar, veñen pra quedar Veñen pra quedar, veñen pra quedar Veñen pra quedar, pra quedar, pra quedar Veñen pra quedar, veñen pra quedar Veñen pra quedar

Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-ah Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la No hi ha fronteres

Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-ah Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la No hay fronteras

Cedeira

Guadi Galego ft. Iván Ferreiro

Os egos da revolución visten roupa cinguida, Escalas en modo maior copan todos os shows. Describen un mundo invisible Partido por catro, Prometen que os demos e os anxos Son da mesma cor.

Aquí o reduto é diverso, non hai etiquetas; Se cadra, diría Pedreira, o da xubilación. Poder deitarse e deixar que a vida te agache, E nós en silencio escoitando este o noso son.

Imos tan xuntiñas pola beira da canción, Prenden candeas, rompen as ondas. Imos devagar paseando en plural, Calma e serena que medre a area e o mar.

O norte equipara a beleza coa melancolía O norte é poema en si mesmo, é perfume e canción.

Que poidas cantar ou lembrar esta suave habaneira, Na praia de Rinlo, en Cuba, Ou mesmo en Cedeira.

Deixarse levar pola luz que desmonta as ideas, Tratar polo miúdo as cadeas, Pensar que ser libre é ser máis.

Vivir asubiando a modiño a nosa habaneira, Deixarse levar pola luz que desmonta as ideas, Que poidas cantar ou lembrar esta suave habaneira Na praia de Rinlo, en Cuba, Ou mesmo en Cedeira.

Deixarse levar pola luz que desmonta as ideas, Tratar polo miúdo as cadeas, Pensar que ser libre é ser máis.

Vivir asubiando a modiño a nosa habaneira, Deixarse levar pola luz que desmonta as ideas, Que poidas cantar ou lembrar esta suave habaneira

Vivir asubiando a modiño a nosa habaneira, Vivir asubiando a modiño a nosa habaneira...

Chea de vida

Guadi Galego

Voltar á terra que vos viu nacer Onde os pobos deixan ver Limpo e máis limpo solpor

Voltar a onde a pedra o viu medrar Onde as rúas estreitan Onde os bares non fechan

Estarei subindo algunha montaña Estarei buscando a sombra dunha parra Estarei, estarei, estarei chea de vida, Chea de vida

Voltaremos vernos Noutro momento Voltaremos vernos Co movemento Voltaremos vernos Por fóra e por dentro. Voltaremos vernos En silencio, con respecto, En silencio, sen pretensións En silencio, en silencio

Estarei subindo algunha montaña Estarei buscando a sombra dunha parra Estarei, estarei, estarei chea de vida, Chea de vida. Chea de vida. Che de vida...

En Compostela

Dakidarría

Xusto aquí foi onde medraron as bolboretas que foron xuntando as letras da nosa revolución.

Foi xusto aquí, no campo no que xogan as estrelas e onde as pedras molladas berran que hai unha guerra que non rematou.

Onde a ilusión da primeira asemblea regala miradas que incendian as noites eternas nas que non queremos durmir.

Entre sucios apuntes e fume furtivo tragamos o medo e pasamos á acción e dixemos que non.

Foi xusto aquí, en Compostela.

Resistir neste obradoiro da identidade construíndo realidades que quixeron desaloxar.

Xunto a ti en centros sociais e facultades que son o epicentro dun combate que non sae nas fotos das súas postais.

Cae o sol o 24 de xullo e traemos a terra nos puños o lume nos beizos e a brisa do mar nos pulmóns.

E lémbrome de min baixo eses soportais mirando na rúa ós paraugas berrar ¡¡nunca mais!!

Un labirinto de sentimentos dentro de min ó baixarme dese tren. Volven os bicos, bagoas, sorrisos, vellas amizades e aquela canción que na túa habitación escribimos xuntas en Compostela!

Lume

Dakidarría

Faíscas, que transformen en vida toda a enerxía contida que fica escondida. Hai fendas no muro e un raio de sol ilumina unha flor que medra entre medo e mentiras. Quen o vexa que o diga! Que abra a xanela e que deixe voar a rabia e os soños... e que se escoite a proclama: LUME!

Lume, mais lume, moito mais lume.

Se vós espallades miseria sementaremos resistencia e rebelión, axitación e versos libres. É a rebeldía a que dignifica a un pobo.

Filosofía incendiaria ante esta indignación sen reacción, que alguén de a voz de alarma. Ide baixando da nube e prendamos lume ó mundo real!

Lume, mais lume, moito mais lume

Barricadas ideolóxicas ante a súa estratexia demagóxica para prender as conciencias, queimalo todo co fin de idear algo novo

Ben sei que aínda somos poucas a pe de rúa e decididas a loitar, se cadra é agora ou nunca, ven, colle a miña man, non nos calarán.

Tan só precisamos unha estrela no pensar e no bico un cantar e terte a ti ó noso carón

A pesar das diferencias sempre podemos sumar, e confiar, gota a gota somos mar.

Cuando sientes que te quedas atrás, cuando te arrastras para poder llegar, cuando imagines un más justo final, cuando es el miedo el que no tiene lugar, si tienes una meta y quieres ganar, si estás cansado tú, dale más, dale gas! un terremoto que se hace notar, ruxen as rúas, cantan libertad.

A tu manera, revive la hoguera yo soy fogueira, soy ritmos primitivos. No vamos a ciegas, no seguimos reglas. Voy a por todas, está decidido. Arropado por los brazos de este ritmo bailo entre las llamas que despiertan mis sentidos. No camiño dun menino até as un nubes, lanza un guiño, dalle lume.

Terra

Dakidarría

Baixar da furgoneta No cabo de Ortegal Lembrando aquel vello poema Xusto antes de tocar

Ou no Bierzo galego Coa xente do lugar Ceando xuntos nas pallozas Na noite de San Xoan

Verbas de mariñeiro Na praia de Massó Mentres o sol quenta con raiba Os guindastres de Teis

Revolta no Berbés Mantendo Vigo en pé Cidade proletaria

Historias dunha terra De cuncas e de mar Que xuntos coñecemos Nas voltas que a música nos dá Camiña e facer camiño Escoitar, aprender e compartir

As dornas de Combarro Loitando contra o mar Ou as gamelas de Ares Que nunca naufragarán

Tratorada en Chantada Cun frío que nin dios Resistencia en Montealto E unha nova okupación Mencer en Carballiño Coma sempre sen un can Ir vendo crecer a Iñaki A golpes de Rock&Roll

A mocidade activa Do noso Val Miñor BERRA para facerse oir

Historias dunha terra
De cuncas e de mar
Que xuntos coñecemos
Nas voltas que a música nos dá
Camiña e facer camiño
Escoitar, aprender e compartir

Facendo camiño ao andar Nas voltas que a música Nos dá, na cabeza Amizade, xente ceibe Coma o vento Ou as ondas do mar Un vento rebelde Que vén de lonxe Agora en nós nomeámo-lo furacán E agora que sone a Música da colectividade Coas suas historias de cuncas Terra, dignidade e mar Salvaterra do Miño, Riotorto, Pardiñas, Cangas, Ordes Poulo, Manselle, Montealto, Monteferro, O Courel A nosa música é do pobo e é para o pobo!

Historias dunha terra
De cuncas e de mar
Que xuntos coñecemos
Nas voltas que a música nos dá
Camiña e facer camiño
Escoitar, aprender e compartir (x2)

Non è verán de Estrella Damm

Ezetaerre

Despois de tanto frío xa tardaba este verán E invaden a terriña eses turistas alemáns Mollando a sardiña nun cacho de pan Que aquí non se pide paella, paspán Non son illas Caimán este grande paraíso Aínda que o queiran converter noutro luxo para ricos Cemento e pelotazo, tópicos tan típicos Galiza tropical éche sitio distinto Noite, lúa, estrelas sobre a area Berrarlle a ese pavo que está a roncar na sesta Perreo salvaxe co son das orquestras Nin piche no mar, nin lume na foresta Protesta! Que xa chega o trebón Que non te pille vendo a televisión Dá noxo o seu xogo de especulación Outro desaloxo, outra okupación

Pintarmos nas nubes lembranzas e soños Volta á rutina, non quero máis choros Coidarnos, vivirmos sen pensar no como Se temos apertas que agarde este outono Balcóns e turistas moi ben non casan Non sei se é un paxaro ou é un avión Pronuncias Sangenjo con aires da Castellana? Vas ir directiño a un gulag en Benidorm

Non é verán de Estrella Damm É o verán da working class Collimos forzas todo o ano Para expropiarlles o verán Non é verán de Estrella Damm É o verán da working class Collimos forzas todo o ano Para expropiarlles o verán

Nós non imos a Cancún que a pasta non sobra Toca traballar, nin cruceiros, nin tumbonas Queremos que a Solana sexa pública pra todas E se isto non se arranxa... Bomba! Queda ti no iate, eu na praia ao atardecer Nadando en San Amaro cun frío que corta a pel Outro festival no que se pon a chover E o cabrón do Antonio que non pensa aparecer Non sei se son camareiro ou escravo Tres meses de explotación e din que baixa o paro Hoy no hay contrato Soño dunha noite dun curro precario Un partido cos colegas á luz do serán E co son dunha canastra cunha rede de metal Expropiaremos cada casa en primeira liña de mar Fódete, Maluma, este é o tema do verán

Pintarmos nas nubes lembranzas e soños Volta á rutina, non quero máis choros Coidarnos, vivirmos sen pensar no como Se temos apertas que agarde este outono Loitar nesta vida pasando do drama Fuxindo dos guiris queimados ao sol Que é iso que toma o calvo da Panorama? ¡No! ¡Azúcar no!

Non é verán de Estrella Damm É o verán da working class Collimos forzas todo o ano Para expropiarlles o verán Non é verán de Estrella Damm É o verán da working class Collimos forzas todo o ano Para expropiarlles o verán

Espertamos da resaca cun tema de Georgie Dann Aires de Caribe Mix entre as Ketchup e Chayanne Unha sesta co Tour pegado ao ventilador Que esta noite imos de esmorga como ingleses en Salou Yo sí quiero montarme en tu velero Poñer rumbo a Lampedusa e asaltar un patrulleiro Pra vivir mediterraneamente O mar é o cemiterio dunha Europa indiferente Vente a construír outro verán As festas libres de acoso xa non poden agardar Non máis xentrificación, nin turismo colonial Non máis curro veraniego, inestable e temporal E Jordi Cruz a currar nun chiringuito A tres euros á hora e sen dereito a finiquito Primo, cadaquén na súa función Tourist go home and refugees welcome

Pintarmos nas nubes lembranzas e soños Volta á rutina, non quero máis choros Coidarnos, vivirmos sen pensar no como Se temos apertas que agarde este outono Picantes coma os pementos de Padrón Contemos historias pra rir a cachón Manel Navarro, o teu tema é un mojón 2018, Ezetaerre a Eurovisión

Non é verán de Estrella Damm É o verán da working class Collimos forzas todo o ano Para expropiarlles o verán Non é verán de Estrella Damm É o verán da working class Collimos forzas todo o ano Para expropiarlles o verán